

hed over for børnefamilierne. Det kommer til at ramme en stor gruppe forældre, som i forvejen har store bolig- og transportudgifter o.s.v.

Udvalgsarbejdet har vist, at lovforslaget er præget af hastværksarbejde og ubetænksomhed, og det burde følgelig efter mindretallets opfattelse ikke kunne vedtages i Folketinget. I stedet for dette i virkeligheden meningsløse lovforslag er der brug for initiativer, der afhjælper dårlig økonomi hos børnefamilierne, og lovforslag, der forbedrer børns vilkår i samfundet.

Ministerens ændringsforslag, der i nogen grad mindsker de oprindeligt foreslåede forringelser, forandrer ikke mindretallets opfattelse af lovforslaget.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Mindretallet skal i øvrigt anføre følgende bemærkninger:

Efter mindretallets opfattelse bør præmiering for børnefødsel over en kortere årrække helt ophæves. Den generelle børnetilskudsordning er et af de tilfælde, hvor de administrative omkostninger er alt for store i forhold til de enkelte beløbs udbetaling. Sådanne generelle tilskudsordninger, hvor naboerne billedlig talt betaler hinanden penge over hækken, er kun opfundet for at øge den administrative offentlige sektor.

Med de socialsystemer, det offentlige tilbyder borgerne, vil det være fuldt forsvarligt som anført at afskaffe tilskuddet over en kortere årrække.

Enhver erfaring har vist, at et samfund som det danske ikke har råd til at overlade ansvaret for børnene og de unge til staten. De børne- og ungdomsydelse, der de sidste 15-20 år er ydet i Danmark, foreligger nu i form af et forgældet samfund, og hermed er det dem, der som børn har fået ydelse, der som voksne selv skal klare gældsforpligtelserne. At den overdrevne statslige pengeudstrømning også har bevirket et renteniveau så højt i Danmark, at boliger til unge skal forrentes med 24 pct., er yderligere en ulempe, der følger af forkert lovgivning.

Loven om børnetilskud og andre familieydelse er rent faktisk børne- og ungdoms-

fjendsk, idet den skaber et forgældet samfund uden job til ungdommen.

Efter fremskridtspartiets opfattelse må forældrene have ansvaret for børnene, indtil børnene er 18 år, og al den snak om enliges situation kan man kun tage notits af, når det direkte drejer sig om enker eller enkemænd, for ellers er der jo både en far og en mor, når der er sat børn i denne verden.

Hvis nogen vil påberåbe sig, at samfundet har råd til at stille selvstændige boliger til rådighed for børnene, efterhånden som de fylder 16 år, og så lade staten forsørge børnene ved hjælp af ungdomsydelse, så kan man bare se på, hvordan samfundets økonomi har fået det, medens man har været på vej ind i en situation, hvor staten skal være både forsørger og opdrager af børnene.

Nu kan man godt forvente, at nogen vil hævde, at fremskridtspartiet vil jage kvinderne hjem til kødgrøderne og børnepasningen, men det har mindretallet ikke sagt, tværtimod mener mindretallet ikke, man fra lovgivningsmagts side skal bestemme, om kun den ene af forældrene skal være udearbejdende og i givet fald, om det skal være faderen eller moderen, der skal passe børnene. Det må borgerne selv have lov at bestemme.

Mindretallet håber, at firkloverregeringen ligesom fremskridtspartiet ønsker, at børnene er forældrenes ansvar, og mindretallet har derfor afstået fra at stille ændringsforslag, fordi man håber, at der kan blive flertal for lovændringen. Mindretallet håber og tror rent faktisk, at firkloverregeringen forstår, at det danske samfund i øjeblikket ikke har råd til hverken børnetilskud eller ungdomsydelse, og det er også kun muligt for fremskridtspartiet at fremlægge et finanslovsforslag med overskud, når man samtidig afskaffer de ydelse, som nærværende lovforslag foreslår beskedne reguleringer af.

Fremskridtspartiet har altså ingen grund til at være utilfreds med firkloverregeringen i denne sag, men noterer, at ingen kan komme nogen som helst steder hen i samarbejde med det radikale venstre, der under dette lovforslags behandling har optrådt blokerende over for selv de mindste reguleringer af skævheder. Efter hvad mindretallet har set det radikale venstres forhandlere præstere i denne sag, tror det ikke på, at der kan ske nogen fornuftig lovgivningsændring i det danske